DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 marca 1955 r. Nr 4 Poz. 33—42

TREŚĆ

33

ZARZĄDZENIE Nr 32
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 lutego 1955 r.

w sprawie ustalenia stadiów sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji realizowanych przez inwestorów podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli z wyjątkiem inwestycji Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR" (CZBMiO „ZOR)"

(L. dz. D.X/4/889/55)

W celu ustalenia stadiów sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji zarządza się co następuje.

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie ustalenia stadiów sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji realizowanych przez inwestorów podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli z wyjątkiem inwestycji C.ZB.M. i O „ZOR" stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 32 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19 lutego 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie ustalenia stadiów sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji realizowanych przez inwestorów podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli z wyjątkiem inwestycj CZBM i O „ZOR"

§ 1. Pod względem zakresu wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycję zalicza się do jednej z następujących kategorii:

1) do kategorii I należą inwestycje grupy I w rozumieniu instrukcji PKPG Nr 93 typu stałego oraz półstałego o wartości kosztorysowej powyżej 2.250 tysięcy złotych, z wyjątkiem inwestycji gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego. W szczególności do tej kategorii należą inwestycje budownictwa przemysłowego i trwałego zaplecza przedsiębiorstw (zjednoczeń) budowlano-montażowych,
2) do kategorii II należą inwestycje stałe grupy II w rozumieniu instrukcji PKPG Nr 93 oraz inwestycje gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego,
3) do kategorii III należą inwestycje półstałe o wartości kosztorysowej poniżej 2.250 tysięcy złotych w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów Nr 181 z dnia 12 sierpnia 54 r. (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 181),
4) do kategorii IV należą inwestycje budownictwa prowizorycznego na placu budowy w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów Nr 181 z dnia 12 sierpnia 54 r.

§ 2. Założenia projektu ujmujące wyniki programowania inwestycji i ustalające przedmiot zadania inwestycyjnego z uzasadnieniem potrzeby jego realizacji sporządza inwestor dla inwestycji kategorii I — III zgodnie z postanowieniami instrukcji PKPG Nr 93 podanymi w §§ 39—46.

§ 3. Ustala się następujący zakres wymaganej dokumentacji projektowo kosztorysowej:

1) dla inwestycji I kategorii 3 stadiową dokumentację projektowo-kosztorysową z wyjątkiem przypadków:
   a) możliwości zastosowania dla podstawowych obiektów dokumentacji typowej lub powtarzalnej, w których to przypadkach stosować należy 2 stadiową dokumentację projektowo-kosztorysową,
   b) adaptacji projektów powtarzalnych wcześniej sporządzonych dla innego inwestora, w których to przypadkach obowiązuje dokonanie adaptacji w I stadium projektu techniczno-roboczego;
2) dla inwestycji II kategorii — 2 stadiową dokumentację obejmującą projekt wstępny i techniczno-roboczy z wyjątkiem przypadków:
   a) inwestycji o prostej technologii i wystarczająco jasnym programie zawartym w założeniach projektu, w których to przypadkach obowiązuje w zasadzie dokumentacja 1 stadiowa — projekt techniczno-roboczy,
   b) adaptacji projektów powtarzalnych, wcześniej sporządzonych dla innego inwestora, w których to przypadkach obowiązuje dokonanie adaptacji w 1 stadium projektu techniczo-roboczego,
   c) możliwości zastosowania dla podstawowych obiektów dokumentacji typowej lub powta-

rzalnej, w których to przypadkach stosować należy dokumentację, 1 stadiową;

3) dla inwestycji III kategorii — 1 stadiową dokumentację projektowo-kosztorysową wraz z kosztorysem generalnym z tym, że dokumentację prawną sporządzać należy zgodnie z § 11 zarządzenia Nr 181 Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1954 r.

4) dla inwestycji IV kategorii program rzeczowy obiektów robót, konserwacji i likwidacji placu zagospodarowania budowy wraz z ich wyceną, zbiorcze zestawienie kosztów zagospodarowania placu budowy, szkicowe zagospodarowanie terenu oraz przybliżone etapowanie zagospodarowania terenu w latach sporządzone na podstawie projektu organizacji budowy.
Zmiana programu rzeczowego albo przekroczenie nakładów określonych w zbiorczym zestawieniu kosztów zagospodarowania placu budowy wymaga zgody dyrektora przedsiębiorstwa (zjednoczeczenia) budowlano-montażowego wydanej na podstawie opinii inspektora nadzoru technicznego;

5) dla każdej inwestycji I — III kategorii ustala się przy ostatecznym zatwierdzeniu założeń projektu na podstawie zasad podanych w instrukcji, w ilu stadiach sporządzona będzie dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla danej inwestycji;

6) biura projektów zobowiązuje się do stosowania projektów typowych powtarzalnych lub dających się adaptować wcześniej sporządzonych projektów dla innych inwestorów. Stosowanie dokumentacji indywidualnej wymaga szczegółowego uzasadnienia zgodnie z § 23 instrukcji PKPG Nr 98.

§ 4. Ustala się następujący tryb opracowania i zatwierdzania dokumentacji (organizacji robót) dla inwestycji IV kategorii.

1. Dokumentacja dla inwestycji IV kategorii powinna być opracowana przez pracownię projektowania organizacji robót.
Zezwala się za zgodą dyrektora zjednoczenia na wykonanie tych prac w godzinach służbowych (nieodpłatnie) przez pracowników zarządów (odcinków) lub kierowników budowy.

2. Dokumentację dla inwestycji IV kategorii zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budowlano-montażowego.

34

ZARZĄDZENIE Nr 34

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 lutego 1955 r.

w sprawie sporządzania projektów organizacji budowy i robót, zorganizowania przy przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oddziałów projektowania organizacji robót oraz obowiązku stosowania dokumentacji organizacyjnej.

(L. dz. D.VII/1/1556/55)

W celu usprawnienia trybu sporządzania zakresu opracowania i zatwierdzania projektów organizacji budowy i robót, oraz wprowadzenia obowiązku ich stosowania na podstawie uchwały Nr 85/51 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1951 r. w sprawie organizacji zjednoczeń i przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz uchwały Nr 559/53 Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1953 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, zmienionej uchwałą Nr 707/54 Prezydium Rządu z dnia 26 października 54 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Inwestycyjne roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli należy realizować na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz zgodnie z projektami organizacji budowy i projektami organizacji robót.

2. Wyjaśnia się że:

a) projekt organizacji budowy odpowiada, — w brzmieniu instrukcji Nr 98 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo - kosztorysowej dla inwestycji, — projektowi wstępnemu organizacji budowy,

b) projekt organizacji robót odpowiada, w brzmieniu wyżej wymienionej instrukcji projektowi technicznemu organizacji budowy.

3. Szczegółowa zawartość projektów organizacji budowy jak i projektów organizacji robót podana zostanie odrębną resortową instrukcją obowiązującą wyłącznie biura projektowe i przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.
Instrukcję tę opracuje Centralny Zarząd Biur Projektowych w terminie do dnia 10 marca 1955 r.

§ 2. Projekt organizacji budowy stanowi integralną część dokumentacji projektowo-kosztorysowej w stadium projektu technicznego w rozumieniu instrukcji Nr 98 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

§ 3. Projekt organizacji robót obejmuje opracowania w zakresie szczegółowego zaprojektowania organizacji całej budowy oraz zaprojektowania organizacji robót dla poszczególnych budynków i obiektów wchodzących w skład budowy.

§ 4. Projekt organizacji budowy sporządza się w skali rocznej dla inwestycji dużych skomplikowanych pod względem wykonawstwa budowlano-montażowego,

— dla budowy osiedli mieszkaniowych, liczącej co najmniej 5 budynków lub począwszy od kubatury 30.000 m^3 wzwyż,
dla budynków pojedynczych o konstrukcji mieszanej, szkieletowej lub skomplikowanej o kubaturze conajmniej 20.000 m^3,
— dla budynków o charakterze specjalnym, jak szpitale, zakłady naukowe, domy towarowe, domy kultury, teatry, kina oraz obiekty przemysłowe, o kubaturze conajmniej 20.000 m^3,
— dla budynków wykonywanych metodą uprzemysłowioną przy stosowaniu elementów wielkopłytowych i wielkoblokowych,
— dla większych budowli inżynieryjnych.

§ 5. 1. Projekt organizacji robót sporządza się:
a) jako drugie stadium projektowania organizacyjnego dla inwestycji wymienionych w § 4,
b) dla budownictwa rozproszonego o niezłożonej, jednorodnej konstrukcji i o kubaturach mniejszych niż podano w § 4 jako jednostadiowe opracowanie projektowe obejmujące całość tematyki organizacyjnej.

2. Dla mniejszych budów do 10.000 m^3 projekt organizacji robót może ulec tematycznemu zawężeniu na podstawie decyzji dyrektora właściwego przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

§ 6. 1. Dla inwestycji planowanych do realizacji budownictwem uprzemysłowionym w okresie wieloletnim, to jest budowy większych osiedli, nowych dzielnic miejskich lub rozbudowy miasta należy przed opracowaniem projektów organizacji budowy sporządzić wytyczne realizacji w ramach projektu wstępnego inwestycji.

2. Wytyczne realizacji powinny zawierać przyjęte warunki organizacji budowy oraz plan jej etapowania.

3. Wytyczne realizacji stanowią część składową projektów wstępnych budownictwa osiedlowego.

§ 7. 1. Projekty organizacji budowy sporządzają biura projektów w ramach zlecenia na wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

2. Projekty organizacji robót sporządzają generalni wykonawcy w uzgodnieniu z inwestorem, właściwymi biurami projektów i podwykonawcami.

3. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe występujące w roli podwykonawców sporządzają projekty organizacji robót w uzgodnieniu z generalnym wykonawcą.

4. Obowiązek koordynacji poszczególnych zadań związanych z realizacją inwestycji, zwłaszcza co do jej zakresu, metod wykonawstwa, kolejności robót i terminów ukończenia spoczywa:
a) dla projektów organizacji budowy na właściwych biurach projektów,
b) dla projektów organizacji robót na oddziałach projektowania organizacji robót przy generalnych wykonawcach.

§ 8. 1. Koszty sporządzania projektów organizacji budowy pokrywa inwestor.

2. Koszty sporządzania projektów organizacji robót pokrywa wykonawca ze środków obrotowych.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zorganizują i powołają do życia w terminie najpóźniej do dnia 30 czerwca 1955 r. oddziały projektowania organizacji robót.
2. Oddział projektowania organizacji robót powinien w zasadzie mieć siedzibę przy właściwym przedsiębiorstwie budowlano-montażowym. W uzasadnionych przypadkach, za uprzednim zezwoleniem Ministra mogą oddziały projektowania organizacji robót być tworzone przy zarządach budowlano-montażowych lub na większych osiedlach.
3. Oddziały projektowania organizacji robót są komórkami ruchu o zmiennej ilości etatów, uzależnionej od stopnia nasilenia prac.
4. Koszty działalności oddziałów projektowania organizacji rbót zalicza się w ciężar kosztów ogólnych.
5. Plan pracy oddziałów projektowania organizacji robót ustala dyrektor przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

§ 10. 1. Opracowania w zakresie projektów organizacji robót powinny z reguły być sporządzane przez oddziały projektowania organizacji robót przy współpracy właściwego kierownika robót,
2. Do obowiązków oddziałów projektowania organizacji robót, poza opracowaniem dokumentacji ornizacyjnej należy udzielanie bieżących konsultacji kierownikom robót w zakresie realizacji zatwierdzonego projektu organizacji robót. Oddziały projektowania organizacji robót są ponadto zobowiązane do udzielania pomocy technicznej kierownikom robót w zakresie wprowadzania nowej technologii produkcji budowlano-montażowej i realizowania przedsięwzięć planu rozwoju techniki.

§ 11. 1. Projekty organizacji budów opracowane przez biura projektowe, są opiniowane przez rady techniczne biur projektowych, w skład których wchodzą poza fachowcami z biur projektowych przedstawiciele właściwego inwestora i generalnego wykonawcy i zatwierdzane przez inwestora w trybie ustalonym w wyżej powołanej instrukcji Nr 98.
2. Projekty organizacji robót zatwierdzają dyrektorzy zjednoczeń. W szczególnych przypadkach zależnie od wielkości i rodzaju zadania inwestycyjnego, prawo zatwierdzania tych projektów pozostawia się do uznania dyrektora centralnego zarządu wykonawstwa.

§ 12. 1. Pracowników zatrudnionych w oddziałach projektowania organizacji robót należy zaszeregować według siatki stawek podanej w załączniku Nr 1 do zarządzenia.
2. Premiowanie pracowników zatrudnionych w oddziałach projektowania organizacji robót obliczać należy według regulaminu premiowania podanego w załączniku Nr 2 do zarządzenia.
3. Wszelkie zagadnienia z zakresu pracy i płacy dotyczące pracowników oddziałów projektowania organizacji robót należy regulować w myśl stosownych przepisów obowiązujących pracowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 13. 1 Dyrektorzy przedsiębiorstw budowlano-montażowych zabezpieczą kontrolę zgodności przebiegu realizacji inwestycji z odnośną zatwierdzoną dokumentacją organizacyjną.
2. Za zgodną realizację inwestycji z właściwą zatwierdzoną dokumentacją organizacyjną czyni się odpowiedzialnym we właściwym zakresie:
— kierowników robót,
— kierowników odcinków budowlanych,
— głównych inżynierów zarządów budowlanych,
— naczelnych inżynierów zjednoczeń.

§ 14. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1955 r.
2. Z tym samym dniem tracą moc obowiązującą zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli:
1) Nr 144 z dnia 13 grudnia 1951 r. w sprawie sporządzania dokumentacji organizacyjnej budów,
2) Nr 87 z dnia 10 maja 1952 r. o wprowadzeniu instrukcji w sprawie opracowania dokumentacji organizacyjnej budowy.

Minister w z. **J. Żakowski**

35

ZARZĄDZENIE Nr 35

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 lutego 1955 r.

W sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w Centralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego i przedsiębiorstwach przezeń nadzorowanych

(L. dz. D.XIII/3/612/55)

W celu zapewnienia terminowego i właściwego jakościowo wykonywania planów produkcyjnych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego i nadzorowane przezeń przedsiębiorstwa, po porozumieniu się z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się co następuje:

§ 1. W Ceneralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego i przedsiębiorstwach przezeń nadzorowanych będzie stosowany regulamin premiowania, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r. i stosować je należy począwszy od premii obliczonej na podstawie wyników produkcyjnych, osiągniętych w m-cu styczniu 1955 r. —

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 35
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 22 lutego 1955 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Centralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji i jednostkach przezeń nadzorowanych.

§ 1. Regulamin ustala zasady premiowania pracowników umysłowych, zwanych w dalszych postanowieniach regulaminu pracownikami, uprawnionych do premiowania według załączników Nr Nr 22 i 24 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7.V. 1949 r i przepisów uzupełniających te załączniki.

§ 2. Pracownikom przysługuje miesięczna premia w zależności od stopnia wykonania miesięcznego planu produkcji, wyrażonego w cenach nie zmiennych. Dla obliczenia procentowego wykonania miesięcznego planu produkcji przyjmuje się wartość produkcji wykonanej, pomniejszonej o kwoty brakujące do wykonania planu w poszczególnych asortymentach, limitowych w Narodowym Planie Gospodarczym.

§ 3. 1. W przypadku niewykonania w 100% planowanych ilości betonów lekkich Nr 1 wyższej jakości (klasa I lub klasa II), globalną wartość produkcji wykonanej betonów lekkich Nr 1 pomniejsza się o wartość niewykonanej produkcji danej klasy.
2. Postanowienia ustępu pierwszego nie dotyczą przypadku, gdy wartość niewykonanej ilości betonów lekkich Nr 1 danej klasy jest mniejsza od wartości betonów lekkich Nr 1 wyższej klasy wyprodukowanych ponad plan.

§ 4. W przypadku przekroczenia planu produkcji w asortymentach, wykonanie których z nadwyżką nie znajduje uzasadnienia gospodarczego, należy uznać plan w tych asortymentach za wykonany jedynie w 100%.

§ 5. Premię miesięczną według współczynnika 1,0 ustala się na podstawie podanych niżej tabel A i B.
Tabela A służy do obliczenia wysokości premii z tytułu produkcji wszystkich asortymentów z wyjątkiem betonów lekkich Nr 1.

TABELA A.

Proc. wykonania planu w cenach niezmiennych	Premia w proc. od wynagrodz. zasadn. z dodatkiem funk.
100%	40%
101%	44%
102%	48%
103%	52%
104%	56%
105% i wyżej	60%

TABELA B.

Proc. wykonania planu betonów lekkich Nr 1 w cen niezm.	Premia w % od wynagrodz. zasad. z dodat. funk.
90%	25%
91%	28%
92%	31%
93%	34%
94%	37%
95%	40%
96%	44%
97%	48%
98%	52%
99%	56%
100% i wyżej	60%

Wartości ułamkowe 0,5 i więcej procent wykonania planu produkcji zaokrągla się do 1,0 zaś wartości ułamkowych poniżej 0,5 nie uwzględnia się przy obliczaniu premii.

§ 6. Za przekroczenie planu produkcji I klasy betonów lekkich Nr 1 o 0,5% przysługuje dodatkowa premia w wysokości 1,5% płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym. Premia ta może być zaliczona pod warunkiem wykonania całego planu produkcji gazobetonów co najmniej w 95%.

§ 7. Przysługująca premia ulega zmniejszeniu w przypadku, gdy wartość produkcji objętej uznanymi reklamacjami w danym miesiącu przekracza 0,2% wartości produkcji wykonanej w tym miesiącu według następujących zasad:

1 przy 0 do 0,2%	reklamacji	— premia w pełnym wymiarze	
2 od 0,2 do 0,5%	„	— premia zmniejsza	się o 1/10
3 od 0,5 do 1,0%	„	— „ „	się o 1/5
4 od 1,0 do 2%	„	— „ „	się o 1/2
5 od 2%	„	— premia nie przysługuje.	

§ 8. Minister Budownictwa Miast i Osiedli może w uzasadnionych przypadkach przyznać premię ponad 60% za przekroczenia planu produkcji betonów lekkich Nr 1.

§ 9. Premię za dany miesiąc wypłaca się w miesiącu następnym na podstawie wyników wykonania planu danego miesiąca.

§ 10. Dla pracowników umysłowych Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji premia będzie średnią ważoną premii przysługujących zgodnie z regulaminem premiowania dla pracowników umysłowych nadzorowanych przedsiębiorstw za dany miesiąc, przyczym do ważenia premii przyjmuje się ilość faktycznie zatrudnionych robotników grupy przemysłowej. W przypadku nienabycia przez pracowników nadzorowanych przedsiębiorstw prawa do premii, do wyliczenia średniej ważonej przyjmuje się liczbę 1 w miejsce wielkości premii.

§ 11. Plan produkcji Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji, a także plany produkcji wielozakładowych przedsiębiorstw, nie mogą być mniejsze od sumy planów zakładów nadzorowanych.

§ 12. Pracownicy tracą całkowicie lub częściowo prawo do premii, o ile zostanie stwierdzone, że na skutek ich niedbalstwa w wykonywaniu ciążących na nich obowiązków narazili na szkodę interesy zakładu pracy, lub dopuścili się wykroczenia szczególnie w zakresie bezpieczeństwa pracy.

§ 13. Premię miesięczną zatwierdza jednostka nadrzędna.

§ 14. Dla ustalenia procentowego wymiaru premii dla pracowników mających współczynnik premiowania inny, niż 1,0, należy stopę procentową premii przyznanej przez jednostkę nadrzędna pomnożyć przez współczynnik wyznaczony tabelką zaszeregowania dla stanowiska (funkcji) danego pracownika.

§ 15. Wypłaty premii nie oparte na postanowieniach regulaminu lub na zarządzeniach właściwych władz nadrzędnych, będą traktowane jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

§ 16. Postanowień regulaminu nie stosuje się do pracowników:

1 służby finansowo-księgowej,

2 służby inwestycyjnej Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji i przedsiębiorstw w budowie oraz komórek nadzoru inwestycyjnego w przedsiębiorstwach rozbudowywanych.

Postanowień § 6 nie stosuje się do Pracowni Technologicznej Wytwórni Betonów Lekkich Nr 1.

§ 17. Przy obliczaniu premii dla pracowników zatrudnionych w Centralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji nie uwzglednia się danych dotyczących wykonania planu w nadzorowanych zakładach, będących w okresie eksploatacji wstępnej, w którym pracownicy zakładu otrzymują premię organizacyjną.

36

ZARZĄDZENIE Nr 37

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 lutego 1955 roku

w sprawie dostaw surowców wtórnych stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów w 1955 r.

(L. dz. CZZ/97/66/55)

W wykonaniu uchwały Nr 839 Prezydium Rządu z dnia 11 grudnia 1954 roku w sprawie dostaw surowców wtórnych stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów w 1955 roku zarządza się, co następuje:

§ 1. Nakłada się na Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego, Centralne Zarządy: Robót Instalacyjnych, Robót Inżynieryjnych, Zakładów Prefabrykacji, Zarząd Maszyn i Urządzeń oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, zwane w dalszym ciągu centralnymi zarządami, obowiązek dostarczenia w 1955 roku Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem łącznie 10.000 ton złomu stalowego, 1.000 ton złomu żeliwnego i 70 ton złomu metali nieżelaznych, określanych w dalszym ciągu jako surowce wtórne.

§ 2. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego w uzgodnieniu z centralnymi zarządami sporządzi roczny plan dostaw surowców wtórnych z podziałem na centralne zarządy i prześle go do Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych oraz do Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem.

2. Plan dostaw powinien w zasadzie przewidywać równomierne dostawy w ciągu całego roku z tym, że dostawy w I kw. nie mogą być mniejsze od 1/4 planu rocznego.

§ 3. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego prześle do centralnych zarządów wydaną przez Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych instrukcję i wzory formularzy, dotyczące opracowania planów dostaw surowców wtórnych żeliwa i stali oraz metali nieżelaznych na r. 1955.

§ 4. 1. Ustalone przez Departament Planowania wskaźniki do planów techniczno-ekonomicznych uwzględniają wszystkie elementy dotyczące akcji zbiórki i dostawy surowców wtórnych.

2. Plan dostaw surowców wtórnych, sporządzony zgodnie z przepisami zarządzenia, włącza się do planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw objętych planem zbiórki w części planu zaopatrzenia (ilościowo, wzór BM-1-ZCM).

§ 5. Centralne zarządy i nadzorowane przez nie przedsiębiorstwa objęte planem dostaw surowców wtórnych żeliwa, stali i metali nieżelaznych, obowiązane są składać sprawozdania z wykonania planów dostaw zgodnie z instrukcją Nr 90 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego na 1955 r.

§ 6. Tryb postępowania przy dostawach surowców wtórnych określa instrukcja stanowiąca załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 7. 1. Pracownicy wyróżniający się przy organizacji zbiórki i dostaw surowców wtórnych będą nagradzani z funduszu, postawionego do dyspozycji Ministra Budownictwa Miast i Osiedli przez Centralny Zarząd Gospodarki Złomem.

2. Tryb nagradzania i warunki udzielania nagród, o których mowa w ust. 1 ustala reguamin nagradzania pracowników, wyróżniających się przy organizowaniu zbiórki i dostaw surowców wtórnych w 1955 roku, stanowiący załącznik Nr 2 do zarządzenia.

3. Nagradzanie, o którym mowa w ust. 1 i 2 następują niezależnie od premiowania, przewidzianego zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 283 z dnia 8 września 1952 roku w sprawie premiowania pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy zbiórce i załadunku złomu

4. Zgodnie z § 21 uchwały Nr 839/54 Prezydium Rządu zwiększa się wysokość premii od jednej tony surowców wtórnych stali i żelaza zarówno wsadowych jak i niewsadowych **do zł 5** oraz metali nieżelaznych i ich stopów **do zł 20.**

§ 8. 1. Centralne zarządy otoczą szczególną opieką rozwój współzawodnictwa międzyzakładowego w zbiórce i dostawach surowców wtórnych w 1955 r.

2. Współzawodnictwo, o którym mowa w ust. 1 powinno być organizowane na warunkach, podanych w załączniku Nr 3 do zarządzenia.

§ 9. 1. Upoważnia się Komisję powołaną w § 10 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 77 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie zapobiegania tworzeniu się i zagospodarowania nadmiernych i zbędnych zapasów materiałowych (Dz. Urz. MBMiO Nr 8, poz. 48) do kwalifikowania na surowce wtórne wyrobów i półfabrykatów z metali nieżelaznych, nie nadających się do dalszego użytku.

2. Przy dokonywaniu kwalifikacji nie mają zastosowania postanowienia § 10, ust. 4 i 5 instrukcji wymienionej w ust. 1.

3. Zakwalifikowane komisyjnie na złom wyroby i półfabrykaty z metali nieżelaznych przedsiębiorstwa odstępują jednostkom, wymienionym w § 1 instrukcji, stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 10. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 roku.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik Nr 1
do zarządzenia Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 lutego 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie sposobu wykonania przez przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli obowiązku dostaw surowców wtórnych żelaza i stali oraz metali nieżelaznych.

I. WYKONANIE DOSTAW

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa zobowiązane są do dostarczenia do najbliższej spółdzielczej składnicy złomu lub rejonowej zbiornicy złomu wszystkich ilości zebranego i posiadanego złomu stalowego, żeliwnego i metali nieżelaznych, w ilości jednak nie mniejszej niż wynika to z kwartalnego planu dostaw.

2. Przy dostawach surowców wtórnych do spółdzielczej składnicy przedsiębiorstwo powinno żądać potwierdzenia odbioru w 2-ch egzemplarzach. Jeden egzemplarz przedsiębiorstwo przesyła do właściwej rejonowej zbiornicy złomu wraz z formularzem GM-6, zgodnie z postanowieniami instrukcji Nr 90 GUS; drugi egzemplarz służy jako podstawa do wystawienia faktury dla odbiorcy złomu.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa mogą w uzasadnionych przypadkach, a w szczególności, gdy kwartalny plan dostaw przekracza trzy pełnowagonowe przesyłki, wykonać dostawę przesyłką wagonową do odbiorcy wskazanego przez rejonową zbiornicę złomu.

2. Przy planowanych dostawach wagonowych obowiązuje wcześniejsze zgłoszenie (35 dni) ilości i rodzaju surowców wtórnych do rejonowej zbiornicy złomu (RZZ) w celu umożliwienia jej wskazania bezpośredniego odbiorcy. Kopia powiadomienia odbiorcy (awizo) o dokonaniu wysyłki powinna być skierowana do tej RZZ, na której dyspozycję została dokonana wysyłka.

3. W celu otrzymania wagonów pod załadunek surowców wtórnych przedsiębiorstwo obowiązane jest zgłaszać zapotrzebowanie na wagony w ramach planów pięciodniowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
Dla ewentualnego wyłączenia z ograniczeń w podstawianiu wagonów pod załadunek złomu, przedsiębiorstwa obowiązane są do zamieszczania w operatywnych planach przewozu i zamówieniach, w oddzielnej pozycji, ilość wagonów potrzebnych do załadunku surowców wtórnych.

§ 3. Wszystkie dostawy w okresach miesięcznych powinny być dokonywane nie później, niż do dnia 25 każdego miesiąca w celu umożliwienia terminowego zafakturowania oraz otrzymania właściwego dokumentu do sporządzenia sprawozdania miesięcznego.

§ 4. Na dokonane dostawy przedsiębiorstwo obowiązane jest wystawić fakturę w ciągu 3 dni, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa, którym podlegają odlewnie, mogą zaliczać zużyty przez te odlewnie złom na poczet wykonania planu dostaw surowców wtórnych pod warunkiem, że:
a) posiadają przydział lub zezwolenie PKPG na zużycie złomu własnego,
b) prowadzić będą ścisłą ewidencję zużytych ilości złomu,
c) wykażą zużyte ilości w sprawozdaniach miesięcznych wzór GM-6, przesyłanych do RZZ.

2. Odlewnie, przetapiające własny złom, uwzględniają w koszcie własnym produkcji wartość zużytego złomu własnego wg obowiązującego cennika zbytu CZGZ (dla odbiorców złomu).

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do złomu i odpadków metali nieżelaznych. Powtórny przetop metali nieżelaznych może nastąpić tylko po uzyskaniu zgody PKPG, wydanej na złożony za pośrednictwem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego wniosek w tej sprawie, zaakceptowany przez nadzorujący centralny zarząd.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa, odstępujące złom w postaci żelastwa użytkowego innym jednostkom, nie wchodzącym w skład resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, do dalszego wykorzystania w produkcji, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie, zaliczają odsprzedane ilości na poczet wykonania planu dostaw surowców wtórnych pod warunkiem, że kopię faktury prześlą do RZZ wraz z miesięcznym sprawozdaniem wzór GM-6.

2. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do odpadów użytkowych żelaza i stali, zużytych we własnym zakresie (nie do przetopu), odsprzedanych przedsiębiorstwom resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli i odstąpionych branżowym jednostkom zbytu.

3. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do surowców wtórnych metali nieżelaznych, których dostawa **może być dokonana wyłącznie** do odbiorców określonych w ust. 1 § 1 instrukcji, z zachowaniem postanowień ust. 2.

§ 7. 1. W uzasadnionych przypadkach, brakująca ilość żeliwa do wykonania planu dostaw surowców wtórnych, może być wyrównana równoważną ilością surowców wtórnych stali i odwrotnie. Dostawy zamienne tych rodzai złomu w ilości stanowiącej łączny ich plan, będą zaliczone przedsiębiorstwu, jako wykonanie planu w każdym rodzaju z tym, że wykorzystanie wszystkich źródeł uzysku złomu nie pozwoliło na asortymentowe wykonanie planu.

2. Zasadę ustaloną w ust. 1 stosuje się również do surowców wtórnych metali nieżelaznych z zastrzeżeniem, że dla pokrycia niedoboru może być dostarczany tylko rodzaj złomu, zaliczony do wyższej kategorii np. miedź zamiast mosiądzu, mosiądz zamiast brązu itd., stosowanie natomiast odwrotnej kolejności jest niewskazane.
Podstawą do ustalenia kolejności poszczególnych kategorii jest rubryka 2 (lp. 4) formularza GM-6 sprawozdania z wykonania planu dostaw.

II. PLANOWANIE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ.

§ 8. 1. Roczne plany dostaw z rozbiciem na poszczególne kwartały sporządzają wszystkie centralne zarządy (zarządy) i przedsiębiorstwa przez nie nadzorowane wg instrukcji i na wzorach formularzy wydanych przez Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych.

2. Kwartalne plany powinny ustalać w zasadzie równomierną dostawę w ciągu całego roku z tym, że dostawy w IV kw. z uwagi na szczególne przeciążenie taboru PKP w tym okresie, mogą być odpowiednio mniejsze, bez uszczerbku jednak dla całości planu.

3. Plan I kw. nie może być niższy, niż 1/4 ilości dostaw, wynikającej z rocznego planu.

4. Podstawą do sporządzenia planów dostaw są ilości ustalone przez centralne zarządy dla przedsiębiorstw, a dla centralnych zarządów ilości zatwierdzone przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli. Ilości te stanowią minimalne obowiązki

a przedsiębiorstwa sporządzają plany wg. własnych możliwości ich zwiększenia.

§ 9. 1. Korekta planów dostaw surowców wtórnych w związku ze zmianami organizacyjnymi w ciągu roku kalendarzowego jest dopuszczalna, pod warunkiem wykonania następujących postanowień:

a) o przypadkach, które wymagać będą wprowadzenia zmian planów dostaw w ramach jednego centralnego zarządu — pełnomocnik odnośnego centralnego zarządu zawiadamia zainteresowane rejonowe zbiornice złomu i Pełnomocnika Ministra do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych,

b) o przypadkach, które wymagać będą wprowadzenia zmian planów dostaw centralnych zarządów — Pełnomocnik Ministra powiadamia Centralny Zarząd Gospodarki Złomem oraz powoduje ulokowanie w zainteresowanych rejonowych zbiornicach złomu zmienionych planów dostaw tych przedsiębiorstw, które były przyczyną zmian planów centralnych zarządów: zmiany te mogą być przeprowadzone na podstawie protokółu porozumienia dokonanego pomiędzy pełnomocnikami zainteresowanych centralnych zarządów,

c) o przypadkach, które wymagać będą zmian w resortowym planie dostaw — Pełnomocnik Ministra zawiadamia Pełnomocnika Rządu i Centralny Zarząd Gospodarki Złomem. Zawiadomienie to powinno być uzgodnione i zaakceptowane przez pełnomocnika tego resortu, który w wyniku zmian organizacyjnych będzie miał zwiększony plan dostaw.

2. Wszystkie jednostki resortu w przypadku zmian organizacyjnych, powodujących zmniejszenie lub zwiększenie planów dostaw surowców wtórnych, zobowiązane są do sporządzenia dwustronnych protokółów porozumienia ze stroną przejmującą lub zdającą obowiązki w zakresie dostaw surowców wtórnych. Protokół powinien być zatwierdzony przez właściwą nadrzędną jednostkę strony przejmującej i dołączony do wniosku składanego przez stronę zdającą do jej jednostki nadrzędnej.

3. W protokółach porozumienia i wnioskach o zmianę wysokości planów dostaw surowców wtórnych muszą być wyszczególnione nazwy i adres przedsiębiorstw, nazwy centralnych zarządów i resortów, przez które dane przedsiębiorstwa były uprzednio nadzorowane i którym obecnie są podporządkowane, datę i okresy dotyczące zmiany planów oraz ilości, które są przedmiotem zmian.

§ 10. 1. Centralne zarządy i przedsiębiorstwa przez nie nadzorowane zobowiązane są do składania sprawozdań z dostaw surowców wtórnych zgodnie z instrukcją Nr 90 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej i wykonania planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego na 1955 r.

2. Przedsiębiorstwa wykonujące dostawy surowców wtórnych przesyłają formularz wzoru GM—6 w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach do jednostki nadrzędnej.

3. Centralne zarządy z otrzymanych z nadzorowanych jednostek formularzy wzór GM-6 jeden zatrzymują do własnego użytku, drugi zaś przekazują wraz ze sprawozdaniem zbiorczym do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia.

III. ZBIÓRKA I PRZECHOWYWANIE

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa zobowiązane są do segregowania zbieranych surowców wtórnych na poszczególne rodzaje i kategorie złomu np. surowce wtórne stali, oddzielnie żelazo budowlane i oddzielnie stal szlachetną, a w tych samych rodzajach oddzielnie złom kawałkowy i oddzielnie otoczki.

Obowiązek ten ma zastosowanie we wszystkich rodzajach surowców wtórnych a w szczególności w odniesieniu do złomu metali nieżelaznych. podstawą do klasyfikowania surowców wtórnych są określenia podane w cennikach zakupu, wydanych przez Centralny Zarząd Gospodarki Złomem.

2. Przy wysyłkach i dostawach obowiązuje załadowanie i przewóz w sposób zapobiegający pomieszaniu posegregowanego złomu.

W przypadku pomieszania złomu odbiorcy mogą odmówić jego przyjęcia lub uznać przyjęcia wg. cen najniższej klasy.

3. Magazynowanie zebranych surowców wtórnych powinno przebiegać na zasadach podanych w ust. 1 w pomieszczeniach zamkniętych, zabezpieczających przed zawilgoceniem złomu, dowolną gospodarką złomem przez osoby nieupoważnione oraz kradzieżami.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa zobowiązane są przy dostawach surowców wtórnych, pochodzących ze złomowania maszyn i urządzeń, do wymontowania części nadających się do dalszego użytku lub regeneracji, które zużyją we własnym zakresie lub odstąpią w drodze sprzedaży innym użytkownikom z zachowaniem obowiązujących przepisów w tym zakresie.

2. W zakresie gospodarowania zbędnymi maszynami, urządzeniami i sprzętem mechanicznym do robót ziemnych, budowlanych i montażowych obowiązuje zarządzenie nr 229 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 grudnia 1952 r. w sprawie należytego zagospodarowania sprzętu budowlanego. (Dz. Urz. MBMiO Nr 1/53, poz. 2).

§ 13. Przy zbieraniu, przerabianiu, przygotowywaniu i wysyłce surowców wtórnych obowiązują postanowienia zarządzenia Nr 25 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 lutego 1953 r. w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali. (Dz. Urz. MBMiO Nr 2 poz. 23).

§ 14. 1. Komitety do Spraw Surowców Wtórnych powołane w przedsiębiorstwach, zarządzeniem Nr 186 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 września 1952 r. ze zmianami wprowadzonymi § 3 zarządzenia Nr 19 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 stycznia 1953 r. (Dz. Urz. MBMiO Nr 2 poz. 20) kontynuują swoją działalność zgodnie z postanowieniami zarządzenia Nr 58 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 marca 1953 r. w sprawie zakresu działania komitetów do spraw surowców wtórnych (Dz. Urz. MBMiO Nr 5 poz. 59).

2. Protokóły z posiedzeń komitetów do Spraw Surowców Wtórnych, po ich wykorzystaniu przez dyrekcję, powinny być przechowywane przez pracownika prowadzącego w przedsiębiorstwie sprawę zbiórki i dostaw surowców wtórnych.

§ 15. Za właściwą gospodarkę surowcami wtórnymi, terminowe wykonanie planowych dostaw i sprawozdawczości jest odpowiedzialny dyrektor przedsiębiorstwa.

Załącznik Nr 2

do zarządzenia Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 lutego 1955 r.

REGULAMIN

nagradzania pracowników, wyróżniających się przy organizowaniu zbiórki i dostaw surowców wtórnych stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów w 1955 r.

§ 1. Nagrody wypłacane będą z funduszu przekazywanego do dyspozycji Ministra Budownictwa Miast i Osiedli przez Centralny Zarząd Gospodarki Złomem.

§ 2. 1. Nagroda może być wypłacana pracownikom tylko tej jednostki, która wykonała obowiązujący ją plan dostaw surowców wtórnych wszystkich kategorii łącznie (np. plan dostaw złomu stalowego 100 t., żeliwnego 10 t., metali nieżelaznych 3 t., przy odstawie 113 t. złomu stalowego uznaje się łączny plan dostaw za wykonany w 100%).

2. Wypłacanie nagród pracownikom centralnych zarządów — (jednostek równorzędnych) uzależnione jest od wykonania planu dostaw surowców wtórnych, obowiązującego wszystkie nadzorowane jednostki w trzech grupach, a mianowicie:

a) stali stopowych i niestopowych,

b) żeliwa,

c) metali nieżelaznych i ich stopów, wszystkich kategorii łącznie.

3. Pracownikom wymienionym w ust. 2 w wyjątkowych przypadkach mogą być wypłacone nagrody przy wykonaniu planów dostaw przez wszystkie nadzorowane jednostki w grupach a) i b) łącznie, pod warunkiem uprzedniego uzgodnienia

sprawy przez Pełnomocnika Ministra z Pełnomocnikiem Rządu.

4. Nagrody powinny być wypłacane pracownikom jednostek wymienionych w ust. 1 i 2 wyróżniającym się przy organizowaniu zbiórki i dostaw surowców wtórnych oraz przy przerobie, magazynowaniu i kwalifikowaniu na surowce wtórne maszyn, urządzeń, wyrobów i półfabrykatów.

5. Przy ustalaniu wysokości nagród uwzględnić należy stopień przekroczenia planów dostaw, ilość jednostek zobowiązanych do dostawy, wielkość wysyłek, jakościową gospodarkę surowcami wtórnymi, intensywność upłynnienia remanentów oraz sprawność przy kwalifikowaniu na surowce wtórne maszyn, urządzeń, wyrobów i półfabrykatów.

§ 3. 1. Pełnomocnik Ministra składa Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli w terminie 35 dni po kwartale sprawozdawczym wnioski co do globalnej wysokości kwot, przeznaczonych na nagrody dla pracowników przedsiębiorstw oraz indywidualnych nagród dla pracowników centralnych zarządów.

2. Pełnomocnik Ministra zawiadamia Departament Administracyjno-Gospodarczy i zainteresowane centralne zarządy o przyznaniu nagród.

3. Dyrektorzy centralnych zarządów ustalają wysokość nagród dla poszczególnych pracowników nadzorowanych przedsiębiorstw.
O podjętych decyzjach centralne zarządy zawiadamiają w terminie 40 dni po kwartale sprawozdawczym zainteresowane przedsiębiorstwa oraz Departament Administracyjno-Gospodarczy (kopia dla Centralnego Zarządu Zaopatrzenia), podając nr nr kont bankowych przedsiębiorstw.

4. Departament Administracyjno-Gospodarczy przekazuje przedsiębiorstwom odpowiednie kwoty z konta 1519/93-1/134 środki specjalne, typ 17, w ciągu 5 dni od dnia otrzymania zawiadomienia z centralnych zarządów.

5. Departament Administracyjno Gospodarczy dokonuje wypłaty nagród dla pracowników centralnych zarządów w ciągu 5 dni od otrzymania zawiadomienia, wymienionego w pkt. 2.

6. Przedsiębiorstwa rozliczają się z otrzymanych sum, przesyłając do Departamentu Administracyjno-Gospodarczego (za pośrednictwem nadzorujących centralnych zarządów) oryginalne listy płacy w terminie dni 14 od daty otrzymania przelewu.

§ 4. Nagroda nie może być niższa aniżeli 200 zł i nie może przekraczać kwoty wynagrodzenia miesięcznego brutto (wraz ze wszystkimi dodatkami) pobieranego przez pracownika przedstawionego do nagrody.

§ 5. Nagrody nie podlegają opodatkowaniu.

Załącznik Nr 3
do zarządzenia Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 lutego 1955 r.

Warunki organizowania współzawodnictwa międzyzakładowego w zbiórce i dostawach surowców wtórnych

W celu podniesienia gospodarki surowcami wtórnymi stali, żeliwa i metali nieżelaznych, jak również stworzenia możliwości uzyskania nagrody przez pracowników przedsiębiorstw, zobowiązanych do planowych dostaw, współzawodnictwo międzyzakładowe w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli powinno być organizowane na niżej podanych warunkach:

I. Warunki współzawodnictwa:

1) Uczestnictwo we współzawodnictwie jest uzależnione od zgłoszenia udziału przez przedsiębiorstwo objęte planem dostaw surowców wtórnych w terminie do dnia 28 lutego 1955 r. na okres I kw. 1955 r. a najpóźniej do dnia 31 marca 1955 r. na dalsze kwartały.

2) Przedsiębiorstwa i jednostki nie objęte planową dostawą surowców wtórnych, a przewidujące możliwość zorganizowania zbiórki i wykonania tą drogą, niezależnie od ilości jaką te dostawy będą przedstawiały, efektywnych dostaw w trybie postanowień zarządzenia, mogą zgłosić swój udział we współzawodnictwie. Zgłoszenia te, na okres I kw. powinny być dokonane w terminie podanym w ust. 1, a na dalsze kwartały 1955 r. najpóźniej w ostatnim dniu m-ca poprzedzającego kwartał, którego zgłoszenie będzie dotyczyło.

3) Zgłoszenie omawiane w ust. 1 i 2 należy nadesłać do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia za pośrednictwem nadzorującego centralnego zarządu.

4) Ocena i przyznanie nagród za najwyższe osiągnięcia w okresie kwartalnym, będzie dokonywana po zakończeniu każdego kwartału jako oddzielnego etapu współzawodnictwa.

5) Nagrody pieniężne za osiągnięte wyniki we współzawodnictwie wypłacane będą z funduszu dyspozycyjnego Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych pracownikom tych przedsiębiorstw, w których najlepiej realizowane są planowe i pozaplanowe dostawy surowców wtórnych i w których najlepiej prowadzona jest gospodarka tymi surowcami.

6) Wnioski o przyznanie nagród, opracowane przez centralne zarządy i Centralny Zarząd Zaopatrzenia, będą po zaopiniowaniu przez pełnomocnika Ministra do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych przedstawiane Pełnomocnikowi Rządu do akceptacji.

7) Przyznanie i wypłata nagród w wyniku osiągnięć we współzawodnictwie będą niezależne od nagród, przyznanych przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli dla pracowników wyróżniających się przy organizowaniu zbiórki i dostaw surowców wtórnych stali, żeliwa i metali nieżelaznych.

8) Wyniki współzawodnictwa oraz wysokość przyznanych nagród, będą podawane do wiadomości wszystkich jednostek współzawodniczących w resorcie.

9) Indywidualne lub zespołowe prace problemowe pracowników resortu w zakresie rozwoju współzawodnictwa, nadesłane do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia, będą po ocenie i ewentualnym wykorzystaniu przedstawiane Ministrowi do wyróżnienia ich autorów

II. Podstawy oceny wyników współzawodnictwa.

1. Wykonanie i przekroczenie obowiązujących (asortymentowych) planów dostaw.
2. Jakościowe gospodarowanie złomem, w szczególności złomem metali nieżelaznych i stali stopowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
3. Rytmiczność dostaw w okresach miesięcznych.
4. Właściwe sortowanie, magazynowanie pakowanie lub ładowanie i wysyłanie poszczególnych rodzai złomu.
5. Kwalifikowanie posiadanych maszyn, urządzeń, półfabrykatów i materiałów na złom, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.
6. Terminowe i właściwe sporządzanie faktur i obowiązującej sprawozdawczości złomowej.
7. Przebieg współpracy z terenowo właściwą rejonową zbiornicą złomu.
8. Popularyzacja społecznej zbiórki złomu i uświadamiania znaczenia zbiórki i dostaw złomu wśród załogi przedsiębiorstwa.

37

ZARZĄDZENIE Nr 38

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 lutego 1955 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Nr 12 z dnia 22 stycznia 1954 r.

(L. dz. DAG.I/107/1/55)

§ 1. W zarządzeniu Nr 12 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 stycznia 1954 r. w sprawie powołania Komisji do wydawania opinii co do przyczyn rozwiązania stosunku pracy, warunkujących opróżnienie mieszkania służbowego (zakładowego) — (Dz. Urz. MBMiO — Nr 2, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1 ust. 1 wyrazy „31 grudnia 1954 r." zastępuje się wyrazami „31 grudnia 1955 r.";
2) w § 3 ust. 2 pkt. a/skreśla się wyrazy „Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego i nadzorowanych przez jednostek organizacyjnych".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dn. 1 stycznia 1955 r.

Minister **wz J. Żakowski**

38

ZARZĄDZENIE Nr 46

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 marca 1955 r.

w sprawie organizacji służby kontroli technicznej w zakładach produkcji pomocniczej typu przemysłowego.

(L. dz. D. IX)200/21/55)

W celu usprawnienia nadzoru nad podniesieniem jakości produkcji w zakładach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli oraz w celu pogłębienia zasad organizacji służb kontroli technicznej, powołanych uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie jakości produkcji (Mon. Pol. Nr A—65, poz. 765) zarządza się, co następuje:

I. ZASADY ORGANIZACYJNE

§ 1. 1. Wydziały Kontroli Technicznej — (W.K.T.), Inspektoraty Kontroli Technicznej — (I.K.T.) lub Referaty Kontroli Technicznej — (R.K.T.) należy powołać w następujących jednostkach organizacyjnych:

1) w Centralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji — jako nadzorującym szereg zakładów różnobranżowych typu przemysłowego — Wydział Kontroli Technicznej, o ilości etatów ustalonej przez Dyrektora C.Z.Z. Prefabrykacji;
2) w przedsiębiorstwach (zakładach) typu przemysłowego, nadzorowanych przez C.Z.Z. Prefabrykacji — dwu lub trzy — osobowe inspektoraty kontroli technicznej lub referaty kontroli technicznej stosownie do wniosku dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu), zaakceptowanego przez Dyrektora C.Z.Z. Prefabrykacji.

2. Postanowienia ust. 1. nie mają zastosowania do żwirowni, których kontrola techniczna jest uregulowana zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 133 z dnia 19.VI.1954 r. w sprawie jakości kruszywa mineralnego (Dz. Urz. MB MiO Nr 11, poz. 76).

§ 2. 1. Kierownik komórki kontroli technicznej Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji podlega bezpośrednio Naczelnemu Inżynierowi (I Zastępcy Naczelnego Dyrektora).

2. Kierownicy komórek kontroli technicznej w przedsiębiorstwach (zakładach) produkcyjnych podlegają bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa (zakładu).

3. Kierownika komórki kontroli technicznej w Centralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji powołuje i odwołuje Dyrektor Centralnlego Zarządu Zakładów Prefabrykacji.

4. Kierowników komórek kontroli technicznej w przedsiębiorstwach (zakładach) produkcyjnych powołują i odwołują dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) w porozumieniu z kierownikiem komórki Kontroli Technicznej Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji.

5. Przyjmowanie, zwalnianie i przenoszenie pracowników komórek kontroli technicznej następuje wyłącznie za zgodą kierownika właściwej komórki kontroli technicznej.

6. Kierownikowi komórki kontroli technicznej podlega cały personel brakarzy i kontrolerów przedsiębiorstwa (zakładu) niezależnie od kontrolowanej fazy produkcji (kontrolerzy kontroli technicznej wstępnej międzyoperacyjnej i końcowej).

7. Etatów przynanych dla komórek kontroli technicznej nie wolno wykorzystywać dla innych komórek organizacyjnych.

8. Pracowników komórek kontroli technicznej nie wolno wykorzystywać do prac w innych działach.

§ 3. 1. Pracownicy komórek kontroli technicznej w przedsiębiorstwach (zakładach) produkcyjnych są odpowiedzialni za właściwe wykonywanie powierzonych im czynności, określonych szczegółowym regulaminem. Regulamin szczegółowy zostanie wydany przez Dyrektora Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji.

2. Odpowiedzialność za wykonanie nieodpowiedniej pod względem jakości lub skompletowania produkcji oraz za ilość braków odrzuconych przez kontrolę techniczną ponoszą wyłącznie pracownicy wydziałów (oddziałów) produkcyjnych.

3. Odpowiedzialność za dopuszczenie do sprzedaży produkcji nieodpowiedniej pod względem jakości lub skompletowania ponosi pracownik kontroli technicznej, który dokonał ostatecznej oceny kwalifikacyjnej i oznakował wyrób niezgodnie ze stanem faktycznym.

II. KWALIFIKACJE PRACOWNIKÓW

§ 4. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji dostosuje do poszczególnych branż instrukcje, określające kwalifikacje jakie powinni posiadać pracownicy techniczni zatrudnieni w komórkach kontroli technicznej.

III. ZAKRES DZIAŁANIA KONTROLI TECHNICZNEJ

§ 5. 1. Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji ureguluje na podstawie wytycznych uchwały K.E.R.M. z dnia 12.V.1950 r. zakres czynności i tryb działania komórek kontroli technicznej w nadzorowanych jednostkach, uwzględniając postanowienia zarządzenia.

2. W celu zapobieżenia powstawaniu błędów w pośrednich fazach produkcji wpływających na ostateczną jakość wyrobów gotowych, należy położyć nacisk na kontrolę wstępną i międzyoperatywną surowców i półfabrykatów oraz na usuwanie braków i błędów w każdej fazie produkcji.

3. W przypadku stwierdzenia uszkodzeń wyrobów powstałych przy ich składowaniu w magazynie wytwórcy — pracownicy kontroli technicznej obowiązani są zakwestionować wysyłkę i powiadomić o tym kierownika kontroli technicznej lub naczelnego inżyniera przedsiębiorstwa (zakładu)

§ 6. 1. Komórki kontroli technicznej przedsiębiorstw (zakładów) sporządzają miesięczne sprawozdania cyfrowe z ilości braków produkcyjnych oraz szczegółową analizę produkcyjną przedsiębiorstwa w zakresie kontroli i poprawy jakości produkcji.

2. Analiza powinna obejmować dokładne omówienie przyczyn powstawania braków, sprawę używania właściwych surowców i materiałów technicznych, stanu parku maszynowego, przestrzegania procesów technologicznych itp.

IV. ZNAKOWANIE WYROBÓW KONTROLOWANYCH

Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji przedstawia Departamentowi Produkcji Pomocniczej do uzgodnienia i zatwierdzenia:

1) aktualne instrukcje wydane w zakresie znakowania wyrobów kontrolowanych opracowane na podstawie wytycznych zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 131 z dnia 25.IV.1952 r. w sprawie obowiązku umieszczania znaków kontrolnych na artykułach obrotu towarowego lub wydawania świadectw kontrolnych dla artykułów sprawdzonych przez kontrolę techniczną (Biul. PKPG Nr 16, poz. 94),
2) wzory znaków kontrolnych ustalonych zgodnie z wytycznymi powołanego w pkt. 1) zarządzenia Nr 131 Przewodniczącego PKPG,
3) projekt wykazu wyrobów podlegających znakowaniu.

§ 8. 1. Ocena kwalifikacyjna wyrobu raz dokonana przez pracownika komórki kontroli technicznej zgodnie z obowiązującymi przepisami nie może być przez niego zmieniona.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) i kierownik komórki kontroli technicznej mają prawo zakwalifikować wyrób odmiennie niż podległy pracownik komórki kontroli technicznej, stawiając przy zmianie kwalifikacji własną pieczątkę. W tym przypadku odpowiedzialność za właściwą klasyfikację ponosi zmieniający kwalifikacje. Z każdej zmiany oceny kwalifikacyjnej powinien być sporządzony protokół podpisany przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu). Odpis protokołu pozostaje w aktach komórki kontroli technicznej przedsiębiorstwa (zakładu).

§ 9. 1. W przypadku stwierdzenia nieodpowiedniej pod względem jakości i skompletowania produkcji, kierownik komórki kontroli technicznej przedsiębiorstwa (zakładu) obowiązany jest zawiadomić

o tym naczelnego inżyniera oraz dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu). Za wypuszczenie produkcji nieodpowiadającej wymaganiom pod względem jakości i skompletowania ponoszą odpowiedzialność dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) i jego zastępca (naczelny inżynier) oraz kierownik komórki kontroli technicznej.

2. O każdej decyzji dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu), dotyczącej wypuszczenia na zewnątrz nieodpowiedniej pod względem jakości lub skompletowania produkcji — kierownik komórki kontroli technicznej obowiązany jest meldować na piśmie kierownikowi wydziału kontroli technicznej Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji.

V. UPOSAŻENIE I PREMIOWANIE PRACOWNIKÓW KOMÓREK KONTROLI TECHNICZNEJ.

§ 10. Departament Zatrudnienia i Płac opracuje na zasadach określonych postanowieniami § 10 uchwały K.E.R.M. obowiązującą siatkę płac oraz system i warunki premiowania pracowników kontroli technicznej.

VI. NORMY, WARUNKI TECHNICZNE I PROCESY TECHNOLOGICZNE.

§ 11. 1. Stosownie do postanowień §§ 15 i 24 wymienionej na wstępie uchwały K.E.R.M. Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji przeprowadzi ewidencję wszystkich stosowanych dotychczas:

1) norm i warunków technicznych,
2) przepisów dotyczących procesów technologicznych produkowanych w nadzorowanych przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobów.

2. Na podstawie analizy zewidencjonowanych norm i przepisów Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji ustali spisy wyrobów:

1) dla których zostały opracowane poprawne, nie wymagające zmian normy i warunki techniczne oraz przepisy ustalające procesy technologiczne,
2) dla których normy techniczne lub przepisy technologiczne wymagają zmian i uzupełnień,
3) które nie posiadają norm i warunków technicznych lub przepisów ustalających procesy technologiczne.

3. Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji opracuje szczegółowy plan uzupełnienia brakujących norm oraz przepisów wymagających zmian i poleci przedsiębiorstwom (zakładom) opracowanie lub uzupełnienie wymienionej dokumentacji technicznej w terminie 3-ch miesięcy od daty wejścia w życie zarządzenia.

VII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 12. Kierownik komórki kontroli technicznej jak i jej pracownicy odpowiadają karnie za przestępstwa popełnione w związku z ich działalnością, w szczególności za przestępstwa popełnione przez fałszywe zakwalifikowanie wyrobów, które mogłoby narazić na straty Skarb Państwa i to zarówno w przypadku zbyt niskiej kwalifikacji, jak i w przypadku kwalifikacji zbyt wysokiej.

§ 13. Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji skontroluje organizację, zakres i tryb działania istniejących komórek kontroli technicznej jakości produkcji zgodnie z postanowieniami uchwały K.E.R.M. i postanowieniami zarządzenia oraz dopilnuje pełnego ich wprowadzenia w życie.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

39

ZARZĄDZENIE Nr 47

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 marca 1955 r.

w sprawie przeprowadzenia w r. 1955 rekrutacji na aspiranturę naukową dla pracujących zawodowo.

(L. dz. D.III.Z-2/55)

Na podstawie § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 roku w sprawie organizacji aspirantury naukowej dla pracujących zawodowo (Dz. U. Nr 32 poz. 129) oraz w związku z pismem Polskiej Akademii Nauk z dnia 11 lutego 1955 r. L. dz. BK-111/202/55, zarządza się co następuje:

§ 1. Jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli przeprowadzą rekrutację kandydatów na zaoczne studia aspiranckie dla pracujących zawodowo, orgnizowane na podstawie cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 2. Warunki, jakim powinni odpowiadać kandydaci na zaoczne studia aspiranckie, określone są w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. oraz w regulaminie rekrutacji na aspiranturę dla pracujących zawodowo, stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 3. Jednostki organizacyjne, zgłaszające kandydatów na zaoczne studia aspiranckie, powinny w terminie do dnia 31 marca 1955 r. przesłać do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli za pośrednictwem jednostki nadzorującej:

1) podanie kandydata,
2) przegląd nauki i studiów kandydata, według wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do zarządzenia,
3) opinię i wniosek kierownika zakładu pracy, według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia,
4) inne dokumenty wymienione w regulaminie.

§ 4. Kandydaci na zaoczne studia aspiranckie powinni szczegółowo zapoznać się z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. (Dz. U. Nr 32 poz. 129) oraz z regulaminem na aspiranturę dla pracujących zawodowo.

§ 5. Złożone w Ministerstwie przez zakłady pracy wnioski, dotyczące zakwalifikowania kandydatów na zaoczne studia aspiranckie, zaopiniowane zostaną przez Komisję w składzie:

V-Minister J. Żakowski — jako przewodniczący,
Dyrektorzy: Departamentu Kadr, Gabinetu Ministra i Departamentu Techniki bądź wyznaczeni przez nich przedstawiciele, jako członkowie.

§ 5. Kierownicy zakładów pracy dołożą starań, aby rekrutacja na zaoczne studia aspiranckie została należycie i terminowo przeprowadzona.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1955 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

40

ZARZĄDZENIE Nr 48

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 marca 1955 r.

w sprawie pogłębienia metody operatywnego planowania miesięczno-tygodniowego i powiązania jej zlimitowaniem robocizny i materiałów.

(L. dz. D.II/1/733/55)

§ 1. Z dniem 15 kwietnia 1955 r. wprowadza się obowiązek operatywnego planowania miesięczno-tygodniowego wraz z limitowaniem robocizny i materiałów w zjednoczeniach ogólnobudowlanych nadzorowanych przez Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód oraz przez Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego.

§ 2. W okresie od 15 marca 1955 r. do 31 marca 1955 r. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego oraz Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego zorganizuje jednodniowe przeszkolenie służb planowania operatywnego, mechanizacji, wykonawstwa, zaopatrzenia i zatrudnienia zjednoczeń budownictwa miejskiego i zjednoczeń budownictwa wojskowego zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik do zarządzenia.

Kontrolę wykonania prowadzić będą Departamenty: Produkcji Podstawowej, Techniki, Zatrudnienia i Płac oraz Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.

§ 3. W celu niedopuszczenia do ewentualnego niewłaściwego przebiegu limitowania materiałów do produkcji, do dnia 30 czerwca 1955 r. obowiązywać będzie nadal w stosunku do jednostek organizacyjnych (zjednoczeń ogólnobudowlanych) nadzorowanych przez Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego i Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego zarządzenie Nr 47 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 lutego 1954 r. w sprawie limitowania rozchodu materiałów do produkcji.

Kontrolę wykonania prowadzić będą Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego, Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego oraz Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.

§ 4. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego oraz Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego spowodują w ciągu dwóch tygodni od daty wejścia w życie zarządzenia, anulowanie wprowadzonych we własnym zakresie wszelkich dublujących sposobów planowania i sprawozdawczości w stosunku do instrukcji załączonej do zarządzenia.

Kontrolę wykonania prowadzić będą Departamenty: Produkcji, Planowania, Zatrudnienia i Płac oraz Centralny Zarząd Zaopatrzenia.

§ 5. Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych oraz Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych opracują na podstawie instrukcji załączonej do zarządzenia i uzgodnią z Departamentem Produkcji Podstawowej projekty instrukcji wykonawczych o planowaniu miesięczno-tygodniowym w powiązaniu z limitowaniem robocizny i materiałów do nadzorowanych przez nich zjednoczeń w terminie do dnia 30 kwietnia 1955 r.

Po uzgodnieniu, Departament Produkcji Podstawowej przedstawi projekty instrukcji do zatwierdzenia przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli. Do tego czasu zjednoczenia nadzorowane przez te Centralne Zarządy organizować będą swoją bieżącą działalność produkcyjną według dotychczas obowiązujących przepisów.

§ 6. Departamenty: Produkcji Podstawowej, Planowania, Techniki, Zatrudnienia i Płac oraz Centralny Zarząd Zaopatrzenia będą prowadzić okresową kontrolę wykonania przepisów zawartych w załączonej instrukcji.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1955 r.

2. Uchyla się jednocześnie:

a) Zarządzenie Nr 60 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 11 kwietnia 1952 r. w sprawie obowiązkowego wprowadzenia w zjednoczeniach budownictwa miejskiego operatywnego planowania miesięczno-tygodniowego,

b) okólnik Nr 18 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 marca 1952 r. w sprawie walki z marnotrawstwem materiałów w budownictwie miejskim, (Dz. Urz. MBMiO Nr 6, poz. 64)

c) zarządzenie Nr 147 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 lipca 1953 r. w sprawie usprawnienia przebiegu operatywnego planowania miesięczno-tygodniowego w zjednoczeniach wykonawstwa budowlanego.

3. W stosunku do jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego oraz Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego tracą moc postanowienia zarządzenia Nr 47 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 lutego 1954 r. w sprawie limitowania rozchodu materiałów do produkcji (zgodnie z ustaleniami w § 3).

Minister **R. Piotrowski**

41

PISMO OKÓLNE Nr 11

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 lutego 1955 r.

w sprawie norm zaopatrzenia w odzież specjalną dla pracowników oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

(L. dz. ZZR-DO-1-VI-4/55).

W związku z uchwałą Nr 53/55 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie zatwierdzenia norm zaopatrzenia w odzież specjalną dla pracowników oddziałów zaopatrzenia robotniczego Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego podaje do wiadomości, że oddziały zaopatrzenia robotniczego budownictwa miejskiego są obowiązane stosować, zatwierdzoną wyżej wymienioną uchwałą, tabelę norm odzieży specjalnej (ochronnej) dla pracowników zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego, stanowiącą załącznik do pisma okólnego.

Dyrektor Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego **I. Melman**

Załącznik do pisma okólnego Nr 11 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 lutego 1955 r.

Tabela norm odzieży specjalnej (ochronnej) dla pracowników zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego

L.p.	Nazwa stanowiska pracy	Nazwa odzieży	Minimalny okres zużycia w m-cach	Uwagi
1	2	3	4	5
	Dział przetwórstwa mięsno-tłuszczowego			
1	masarz	bluza płócienna biała spodnie drelichowe fartuch impregnowany czapka płócienna biała trzewiki drewniaki*)	12 12 12 18 12	*) obuwie dyżurne w warunkach mokrych
2	patroszacz drobiu	ubranie drelichowa fartuch gumowy trzewiki drewniaki*)	12 6 12	*) obuwie dyżurne
3	rzeźnik ubojowy	ubranie drelichowe czapka płócienna biała fartuch impregnowany trzewiki drewniaki*)	12 18 12 12	*) obuwie dyżurne w warunkach mokrych
4	rzeźnik uboju drobiu	ubranie drelichowe fartuch impregnowany trzewiki drewniaki*) czapka płócienna biała	12 12 12 18	*) obuwie dyżurne
5	tuczarz drobiu	fartuch drelichowy trzewiki drewniaki	12 12	

1	2	3	4	5
6	wędliniarz (gotowacz wędlin)	bluza płócienna biała spodnie drelichowe czapka płócienna biała fartuch impregnowany trzewiki drewniaki	12 12 18 12 12	
	Dział przetwórstwa mleczarsko-jajczarskiego			
7	mleczarz	płaszcz płócienny biały czapka płócienna biała trzewiki drewniaki	12 18 12	
8	pakowaczki jaj	płaszcz drelichowy czapka	12 12	
9	wirówkarz	płaszcz płócienny biały czapka płócienna biała fartuch impregnowany trzewiki drewniaki	12 18 12 12	
	Dział piekarniczo-mączny			
10	magazynier chleba	płaszcz płócienny biały czapka płócienna biała	12 18	
11	młynarz + pomoc	kombinezon drelichowy czapka drelichowa	12 12	
12	piecowy (piekarz) + pomoc	bluza płócienna biała spodnie drelichowe fartuch front. biały czapka płócienna biała	12 12 12 18	
	Dział żywienia zbiorowego			
13	kucharz (ka) i pomoc	bluza płócienna biała fartuch front. płócienny czapka płócienna biała lub czepek	12 12 18 18	kobiety: biały płaszcz
14	kelnerka i bufetowa	płaszcz płócienny biały 2 szt. czepek	24 12	
15	pomoc kucharska przy sprzątaniu	chustka na głowę fartuch front. drelichowy trepy fartuch gumowy*)	24 12 6 —	*) odzież dyżurna
	Dział gospodarstw rolnych			
16	dójka	fartuch front. drelichowy czepek trzewiki drewniaki	12 12 12	
17	ogrodnicy	fartuch drelichowy	12	
18	pastuch	peleryna przeciwdeszczowa buty gumowe	60 12	
19	robotnicy pasiek	kombinezon drelichowy rękawice gumowe	12 6	
20	robotnicy polowi (stali)	buty gumowe kurtka przeciwdeszczowa	12 48	
21	rybak	ubranie rybackie podgumowane buty gumowe do bioder	12 15	

1	2	3	4	5
22	traktorzysta	kombinezon drelichowy kurtka przeciwdeszczowa buty gumowe*)	12 48 12	*) w terenie podmokłym obuwie dyżurne
23	siewacz nawozów sztucznych	kombinezon przeciwpyłowy rękawice brezentowe	12 6	
24	stajenni robotnicy i zatrudnieni przy inwentarzu żywym	fartuch front. drelichowy trzewiki drewniaki	12 12	
	Dział mechaniczno-ślusarski			
25	blacharz	ubranie drelichowe	12	
26	kowal ręczny na drobne odkuwki	fartuch kowalski	60	
27	mechanik maszynowy, samochodowy	kombinezon drelichowy	12	
28	ślusarz	ubranie drelichowe	12	
29	spawacz acetylenem i łukiem elektrycz.	ubranie drelichowe fartuch skórzany*) rękawice skórzane	12 60 24	*) tylko dla spawaczy elektrycznych
30	tokarz	kombinezon drelichowy	12	
31	elektrotechnik, monter instalacji elektr.	kombinezon drelichowy rękawice dielektryczne*) kalosze dielektryczne*)	12 — —	* odzież dyżurna
32	monter samochodowy	kombinezon drelichowy czapka drelichowa	12 24	
	Dział transportowy i budowlany			
33	cieśla	ubranie drelichowe	12	
34	dekarz	ubranie drelichowe pantofle dekarskie*)	12 6	*) obuwie dyżurne
35	kierowca samochodu osobowego	kombinezon drelichowy	12	
36	kierowca samochodu ciężar. i pomocnik	kombinezon drelichowy ubranie watowane buty filcowe	12 4 okr. zim. 4 okr. zim.	
37	kierowca ciągnika	kombinezon drelichowy ubranie watowane*) buty filcowe*) rękawice watowane*) kurtka przeciwdeszczowa	12 4 okr. zim. 4 okr. zim. 2 okr. zim. 48	*) należy wydawać na okres zimowy
38	murarz i pomoc	fartuch brezentowy	12	
39	malarz	ubranie drelichowe czapka drelichowa	12 24	
40	tokarz drzewny	kombinezon drelichowy czapka drelichowa	12 24	
41	stolarz a) ręczny b) maszynowy	fartuch front. drelichowy kombinezon drelichowy	12 12	

1	2	3	4	5
42	woźnica	ubranie watowane*) buty filcowe*) płaszcz przeciwdeszczowy*	4 okr. zim. 4 okr. zim. ,,	*) odzież dyżurna
		Dział usługowy		
43	ekspedientka sklep. a) dział spożywczy b) inne	płaszcz granatowy drelichowy płaszcz płócienny biały czepek	12 12 12	
44	fryzjer	płaszcz płócienny biały	12	
45	krawiec	płaszcz drelichowy	12	
46	rymarz galanteryjny	fartuch front. drelichowy	12	
47	szklarz okienny	fartuch front. drelichowy	12	
48	szewc, obrabiacz obcasów, kamasznik	fartuch front. drelichowy	12	
49	praczka	fartuch gumowy trepy	6 6	
50	prasowaczka, szwaczka wykańczarka	płaszcz drelichowy	12	
		Stanowiska różne		
51	dozorca obchodowy (stróże nocni)	kożuch długi*) buty filcowe*)	6 okr. zim. 4 okr. zim.	*) odzież i obuwie dyżurne na posterunek
52	gońcy zewnętrzni	kurtki przeciwdeszczowe	48	
53	kołodziej	fartuch front. drelichowy	12	
54	konwojent kolejowy	kożuch*) buty filcowe*)	6 okr. zim. 4 okr. zim.	*) odzież i obuwie dyżurne
55	magazynierzy	płaszcz drelichowy	12	
56	pracownicy powielarni	płaszcz drelichowy	12	
57	palacz centralnego ogrzewania	ubranie drelichowe	12	
58	palacz kotłowni	ubranie drelichowe trzewiki drewniaki czapka drelichowa	12 12 24	
59	robotnicy wytwórni wód gazowych	fartuch gumowy czepek trzewiki drewniaki	6 12 12	
60	wulkanizator	ubranie drelichowe	12	
61	robotnicy magazynowi	ubranie drelichowe fartuch impregnowany*) buty gumowe*)	12 — —	*) odzież dyżurna dla zatr. przy rybach, warz., magazyny mokre
62	robotnicy transportowi i ekspedycji	ubranie drelichowe rękawice drelichowe*)	12 3	*) w miarę potrzeby, dyżurne
63	robotnicy budowlani	ubranie drelichowe	12	

1	2	3	4	5
64	robotnicy porządkowi (placowy)	ubranie drelichowe rękawice drelichowe	12 3	
65	sprzątaczki	płaszcz drelichowy	12	
66	pracownicy przetwórni owocowo-warzywnych	płaszcz płócienny biały czapka lub czepek	12 12	
67	pracownicy kąpieliska	płaszcz płócienny	12	

42

PISMO OKÓLNE Nr 17

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 marca 1955 r.

w sprawie zatrudnienia robotników w godzinach nadliczbowych.

(L. dz. D.XIII/1/700/55)

Wobec stwierdzenia w wyniku kontroli faktów zatrudnienia robotników w godzinach nadliczbowych bez wystarczająco uzasadnionych przyczyn oraz przekraczania w związku z tym przyznanych limitów godzin nadliczbowych, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Zatrudnienia i Płac przypomina, co następuje:

1. Przy prowadzeniu robót w godzinach nadliczbowych należy stosować ściśle przepisy zarządzenia Nr 147 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 lipca 1954 r. w sprawie ograniczenia stosowania robót na trzy zmiany oraz zatrudniania robotników w godzinach nadliczbowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych (Dz. Urz. MBMiO. Nr 13, poz. 83).
2. Przyznanie przez Ministra — na wniosek centralnego zarządu (wojewódzkiego zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych) złożony stosownie do § 9 powołanego w ust. 1 zarządzenia — dodatkowej ilości godzin na dany kwartał powoduje zmniejszenie puli godzin nadliczbowych w następnych kwartałach.
3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, należy podać:
   1) dokładne rozliczenie z przyznanych w planie ilości godzin nadliczbowych,
   2) nazwę budowy oraz rodzaj prac, które mają być wykonywane w godzinach nadliczbowych,
   3) ilość robotników oraz ilość potrzebnych godzin nadliczbowych.

Dyrektor Departamentu Zatrudnienia i Płac **W. Kędzierski**

KOMUNIKAT I.

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 2 z 22.I.55 r. **poz. 12** rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 20.XII.54 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez PKN dotyczących budownictwa.

W Nr 6 z dnia 15.II.55 r. **poz. 31** dekret z 2.II.55 r. o przekazaniu wykonywania ubezpieczeń społecznych związkom zawodowym.

poz. 39. rozporządzenie Rady Ministrów z 2.II.55 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z 17.VI.50 r. o sposobie obliczania i wypłacania uposażenia lub wynagrodzenia pracownikom powołanym od odbycia czynnej służby wojskowej.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 3 z 14.I.55 r. poz. 38 uchwałę Prezydium Rządu Nr 832 z 18.XII.54 r. zmieniającą uchwałę z 7.VII.54 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie.

poz. 39 zarządzenie Nr 314 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego PKPG z 24.XII.54 r. w sprawie wskaźników zwiększenia kosztów budownictwa w okresie zimowym 1954/1955 r.

poz. 41 zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 20.XII.54 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

W Nr 4 z 20.I.55 r. **poz. 54** zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 24.XII.54 r. w sprawie zakazu wywożenia kruszywa naturalnego poza granice niektórych województw.

poz. 55 zarządzenie Ministra Finansów z 26.XI.54 r. zmieniające zarządzenie z 23.III.49 r. w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń dla przodujących w pracy pracowników z tytułu współzawodnictwa w pracy.

poz. 57 zarządzenie Ministra Finansów z 24.XII.54 r. w sprawie zasad i trybu udzielenia zabezpieczenia i spłaty pożyczek na indywidualne budownictwo mieszkaniowe.

W Nr 5 z 26.I.55 r. **poz. 62** uchwałę Rady Ministrów Nr 866a z 11.XII.54 r. w sprawie utrzymania niektórych cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych ustalonych na 1954 r.

poz. 64 uchwałę Prezydium Rządu Nr 2 z 7.I.55 r. w sprawie współpracy szkół wyższych z jednostkami gospodarki uspołecznionej, urzędami i instytucjami w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych.

W Nr 7 z 28.I.55 r. **poz. 70** uchwałę Rady Ministrów Nr 27 z 15.I.55 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania odszkodowania za przejęte budynki wykończone lub nadbudowane oraz zasad ustalania okresu amortyzacji kosztów wykończenia lub nadbudowy budynku.

poz. 71 uchwałę Rady Ministrów Nr 28 z 15.I.55 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytutów naukowych uprawnionych do nadawania stopnia doktora nauk.

poz. 73 uchwałę Prezydium Rządu Nr 877 z 18.XII.54 r. w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych, zwolnionych od pracy zawodowej.

W Nr 8 z 9.II.55 r. **poz. 86** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów Nr 16 z 21.I.55 r. w sprawie przekazania Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego szkół podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli.

W Nr 9 z 10.II.55 r. **poz. 94** zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 21.I.55 r. w sprawie organizacji opieki zakładu pracy nad realizacją indywidualnego budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 cześć 6. dział 5, rozdział 19. wpływy **z wydawnictw. —**

Cena 3 zł 50 gr.

ODBIORCA:

P. W. W. R. N. — Warszawa 1954

Druk. Akcydens., W-wa. Tamka 3. 3.500. Zam. 625 z dnia 12.III.55. Podpis do druku, 2.IV.55 r. Druk ukończono 8.IV.55 r. Obj. 1³/₄ ark. druku. Pap. druk. mat: kl. VII, A1/60 g. B-6-4923.